

■ **تأدیپ خودمقدم برتعلیم دیگران**

یکی از گرفتاری‌های امروز ما این است که بچه‌ها به حرف بزرگترها کمتر گوش می‌دهند، جوانان از تجربه‌های ارزشمند اهل تجربه کمتر استفاده می‌کنند و از حرف روحانی و واعظ کمتر استقبال می‌شود. البته همه گناه متوجه نسل نو و جوانان نیست و بزرگترها هم در این زمینه بی‌تقصیر نیستند و شاید اشکال اساسی متوجه آنان باشد، زیرا وقتی آن سخن‌های مثبت نکرده باشد، چگونه می‌توان توقع داشت که در دیگران اثر مطلوب داشته باشد، علی‌علیه السلام در این باره می‌فرماید: من نصب نفسه للناس اماما فعلیه ان یبدا بتعلیم نفسه قبل تعلیم غیره (نهج البلاغه حکمت ۷۳).

کسی که خود را امام و رهبر برای مردم قرار می‌دهد، پیش از آنکه دیگران را تعلیم دهد، باید به تعلیم نفس خودش بپردازد و باید که تعلیم و تادیب او بر کردار و رفتارش باشد و نه با سخنان و گفتارش.

آری اشکال اساسی متوجه «واعظ غیر منتعظ» است کسانی که خود تعلیم نگرفته‌اند و به گفتار خود عمل نمی‌کنند، چگونه انتظار دارند دیگران گفتار آنان را بشنوند و به آن عمل کنند؟

به قول ملا عبد الرحمان جامی در هفت اورنگ:

ذات نایافته از هستی بخش

کی تواند که بود هستی بخش

خشک آبری که بود ز آب تپی
ناید از صفت آب دهی

■ **چشمه‌های جاری**
کاتم آشفته
پروژه‌شگر

■ **تأملی برنکات قرآنی-۱**

«ماه رمضان [همان ماه] است که در آن قرآن فرو فرستاده شده است [کتابی] که مردم را راهبر و [متضمن] دلایل آشکار هدایت و [میزان] تشخیص حق از باطل است پس هر کس از شما این ماه را درک کند باید آن را روزه بدارد و کسی که بیماریا در سفر است [باید به‌شماره آن] تعدادی از روزه‌های دیگر آن روزه بدارد] خدا برای شما آسانی می‌خواهد و برای شما دشواری نمی‌خواهد تا شماره [مقرر] را تکمیل کنید و خدا را به پاس آنکه راهنمای‌تان کرده است به بزرگی بستاید و باشد که شکرگزاری کنید.» (بقره/۱۸۵)

الف - با وجود اینکه اغلب ماه رمضان را ماه روزه خطاب می‌کنیم، اما با اهمیت‌ترین مطلب در ماه رمضان نزول قرآن در این ماه است و در واقع خداوند رحمان رمضان را ماه نزول قرآن نامگذاری فرموده است: «شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ» ب- اگر به متن آیه فوق دقت کنیم پس از اعلام ماه رمضان به‌عنوان ماه نزول قرآن و واجب نمودن روزه، موارد معافیت از روزه و حکم آن را برای مسافر و بیمار به علت اینکه خدا برای بندگان خود آسانی می‌خواهد ذکر می‌فرماید.

ج- برای درک بهتر مراجعه به قرآن و اهمیت قرآنت آن به آیه ذیل توجه کنید که خداوند هیچ استثنایی برای خواندن قرآن، حتی برای مسافر، بیمار و زرمنده اعلام نفرموده است. فَأَقْرَأْ وَ ما مَنَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمَ أَنْ سَبَّوْهُ مِنْكُمْ مَرَضًا وَ آخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ آخْرُونَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَأْ وَ ما يَشْرُ مِنْهُ (مزمّل/۲۰)
«تا آنجا که می‌توانید قرآن بخوانید. خدا می‌داند که عده‌ای از شما مریض خواهند شد و عده‌ای سفر می‌کنند و دنبال فضل خدا (کسب معاش) و دست‌های مشغول جنگ در راه خدا هستند، ولی باز هم تا آنجا که می‌توانید قرآن بخوانید.»

www.iran-newspaper.com

editorial@iran-newspaper.com

وصیت حضرت علی ^(ع) به امام حسن ^(ع) - ۱

تقوای الهی را از یاد نبرد

وصیای امیرالمؤمنین علی(ع) به دو دسته مکتوب و غیر مکتوب تقسیم می‌شوند. وصیت مکتوب آن حضرت پس از جنگ صفین بوده که در نهج البلاغه نیز آمده است. اما **وصیای غیر مکتوب حضرت پس از ضربت خوردن و در دومرحله خطاب به‌فرزندش امام‌حسن مجتبی‌(ع) تقریر شده است که حاوی نکات درس آموزی است و بتدریج در این ستون منتشر**

خواهد شد. این وصایا بارها توسط افراد مختلف ترجمه شده است. «ایران» برای درج در صفحه «ماه‌مه‌ر» از ترجمه میرزا حبیب‌الله خوبی باشرح علامه حسن‌زاده آملی بهره‌برده است.

بسم‌الله الرحمن الرحیم؛این آن چیزی است که علی بن ابی‌طالب وصیت می‌کند. علی به وحدانیت و یگانگی خدا شهادت می‌دهد و اقرار می‌کند که محمد بنده و پیغمبر خداست، خدا او

عکس: ایسنا

مسجد وکیل و شب ساز |

آداب تشرّف به میهمانی خدا و گوباجت الاسلام و المسلمین محمدرضا نوراللیهان

آداب حضور لازمه ورود به ضیافت الله

حسن عبدالله زاده

روزنامه‌نگار

نکاپوی شناخت برای دستیابی به عمق فلسفه تشریح مناسک ماه صیام، آفق‌های گسترده‌ای را بر سرِ اوسان می‌گشاید. آفق‌هایی که به پهنه‌های آگاهی راه می‌برند و جان را سرشار از لذت دانستن می‌کنند. در راستای این تکاپو به حضور ججت الاسلام و المسلمین محمدرضا نوراللیهان رفته‌ایم و سوآلات مان را با ایشان درمیان گذاشته‌ایم تا برای آنها پاسخی بیابیم.

عکس: امیرحسام زراعتیان / ایران

در آستانه ماه مبارک رمضان هستیم. بزرگترین اتفاق معنوی سال که انسان را مهیای قرب الهی می‌کند. گذشته از شرافت ذاتی این‌ماه، بعضی از وقایع خاص همچون شب قدر نیز بر شرافت ماه رمضان می‌افزاید. جهت آمادگی برای ورود به این ماه مبارک دعای امام سجاد(ع) در هنگام زوال هر ظهر ماه شعبان بهترین دستمایه است. امام سجاد(ع)در ابتدای دعا می‌فرماید: «خدایا! بر محمّد و خاندان محمّد درود فرست، درخت نبوت و جایگاه رسالت، محل آمد و شد فرشتگان، معدن دانش و خانواده وحی... هرکه به آنان توشلّ جوید ایمنی یابد، و هرکه آن‌ها را رها کند غرق شود...» پناهگاه محکم و فریادرس بیچارگان درمنده، پناه گریختگان ودستابوز استوار برای چنگ‌اندازان، خدایا! دلم را به طاعتت آباد کن، و به نافرمانی از خود رسوایم مساز» و در ادامه می‌آموزد که به مدد آنچه از فضلت بر من وسعت دادی و از عدلت بر من گستردی و مرا در سایه رحمتت زنده داشتی، روزیم فرما به روزه داری و بپاداری عبادت در شب‌ها و روزهایش...». آنگونه که از معنوی این دعا برمی‌آید آداب و شیوه رسول خدا(ص) این بوده است که ماه شعبان را روزه می‌گرفتند و روزه‌داری آن روزه روزه‌داری ماه مبارک رمضان متصل می‌کردند. فَأَعْتَا عَلِيَّ الْإِسْتِثْنَاءَ فِيهِ... يَذْأَبُ فِي صِيَامِهِ وَيَقِيَاهُ فِي لِيَالِيهِ وَأَيَّامِهِ» پیامبر اکرم(ص) مأمور است که همه سال را به عبادت بخریزد، اما ماه شعبان را که ماهی متصل به ماه رمضان است، به قیام و صوم و یکا، و جذبه الهی می‌گذراند. امام سجاد(ع) به ما می‌آموزد تا از خدا بخواهیم که ما را هم کمک کند تا ما هم به سنت پیامبر مقید شویم، ما هم از سر میل و اشتیاق درماه شعبان روزه بگیریم و در شب‌های آن بیدار شویم تا با آمادگی کامل وارد ماه مبارک رمضان

باشیم. روزیم فرمایید روزه داری و بپاداری عبادت در شب‌ها و روزهایش...». آنگونه که از معنوی این دعا برمی‌آید آداب و شیوه رسول خدا(ص) این بوده است که ماه شعبان را روزه می‌گرفتند و روزه‌داری آن روزه روزه‌داری ماه مبارک رمضان متصل می‌کردند. فَأَعْتَا عَلِيَّ الْإِسْتِثْنَاءَ فِيهِ... يَذْأَبُ فِي صِيَامِهِ وَيَقِيَاهُ فِي لِيَالِيهِ وَأَيَّامِهِ» پیامبر اکرم(ص) مأمور است که همه سال را به عبادت بخریزد، اما ماه شعبان را که ماهی متصل به ماه رمضان است، به قیام و صوم و یکا، و جذبه الهی می‌گذراند. امام سجاد(ع) به ما می‌آموزد تا از خدا بخواهیم که ما را هم کمک کند تا ما هم به سنت پیامبر مقید شویم، ما هم از سر میل و اشتیاق درماه شعبان روزه بگیریم و در شب‌های آن بیدار شویم تا با آمادگی کامل وارد ماه مبارک رمضان

باشیم. روزیم فرمایید روزه داری و بپاداری عبادت در شب‌ها و روزهایش...». آنگونه که از معنوی این دعا برمی‌آید آداب و شیوه رسول خدا(ص) این بوده است که ماه شعبان را روزه می‌گرفتند و روزه‌داری آن روزه روزه‌داری ماه مبارک رمضان متصل می‌کردند. فَأَعْتَا عَلِيَّ الْإِسْتِثْنَاءَ فِيهِ... يَذْأَبُ فِي صِيَامِهِ وَيَقِيَاهُ فِي لِيَالِيهِ وَأَيَّامِهِ» پیامبر اکرم(ص) مأمور است که همه سال را به عبادت بخریزد، اما ماه شعبان را که ماهی متصل به ماه رمضان است، به قیام و صوم و یکا، و جذبه الهی می‌گذراند. امام سجاد(ع) به ما می‌آموزد تا از خدا بخواهیم که ما را هم کمک کند تا ما هم به سنت پیامبر مقید شویم، ما هم از سر میل و اشتیاق درماه شعبان روزه بگیریم و در شب‌های آن بیدار شویم تا با آمادگی کامل وارد ماه مبارک رمضان

را فرستاد تا مردم را هدایت کند و دین خود را بر ادیان دیگر غالب گرداند ولو کافران کراهت داشته باشند. همانا نماز، عبادت، شریکی برای او نیست

من به این دستور امر شده‌ام و تسلیم خداوند هستم.ای بسرم، حسن! تو و همه فرزندان اهل بیتم و هر کس را که این نامه به او برسد به امور زیر توصیه می‌کنم: سفارش می‌کنم: هرگز تقوای الهی را

از یاد نبرید، کوشش کنید تا دم مرگ بر دین خدا باقی بمانید.

همه با هم به ریسمان خدا جنگ زیند

و بر اساس ایمان به خدا متحد باشید

و از هم جدا نشوید، همانا از پیغمبر

خدا شنیدم که می‌فرمود: اصلاح میان مردم از نماز و روزه دائم افضل است و چیزی که دین را محو و نابود می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا

گرسندی، سرپرست بمانند.

خدا را، خدا را! درباره «همسایگان» یا

آنان خوش رفتاری کنید، پیغمبر آن

قدر در مورد همسایه سفارش کرد که ما

است و چیزی که دین را محو و نابود

می‌کند فساد و اختلاف است و لاخول ولاقوه لإيَابَاللّٰهِ العلي العظیم، احرام و شریک‌کند.

خوبشاوندان را از یاد نبرید، صله رحم کنید که صله رحم حساب انسان را نزد خدا آسان می‌کند.

خدا را، خدا را! درباره «یتیمان»، مبدا